

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **V. Q. N.**, zastoupen JUDr. Bc. Marcelou Oškrdovou, advokátkou se sídlem Praha, Národní 416/37, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 6. 8. 2021, č. j. 58 Az 3/2021 - 28, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem uvedeným v záhlaví Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“) zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2021, kterým bylo rozhodnuto, že jeho žádost ze dne 5. 8. 2020 o udělení mezinárodní ochrany je podle § 10 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, nepřipustná, a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno.

[2] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížností a současně navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Návrh stěžovatel odůvodnil hrozcí závažnou újmu spočívající v jeho nuceném vycestování, které jej může ohrozit na životě a zdraví. Stěžovatel trpí chronickým selháním ledvin, podstoupil transplantaci ledviny a nadále užívá léky a dochází na kontroly do nemocnice. Náročná cesta do Vietnamské republiky by jej ohrozila na zdraví, stejně jako další pobyt ve Vietnamu, kde je výrazně nižší úroveň lékařské péče. Vycestování by pro něj nadto představovalo zvýšené riziko nákazy onemocněním COVID-19, které by jej vzhledem k jeho zdravotnímu stavu mohlo ohrozit na životě. Z důvodu onemocnění je navíc stěžovatel závislý na péči svých příbuzných, jež všichni žijí v České republice. Stěžovatel taktéž zmínil své právo vystupovat v řízení před soudem osobně. K žádosti stěžovatel doložil usnesení Ústavního soudu ze dne 10. 8. 2020, sp. zn. I. ÚS 945/20, který v jiné věci stěžovatele odložil vykonatelnost ústavní stížností napadených rozhodnutí ze stejných důvodů.

[3] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku nesouhlasil. Podle jeho názoru jeho rozhodnutí přímo nevede k ukončení pobytu stěžovatele, a proto nemůže přivodit na jeho straně nenahraditelnou újmu. Podle žalovaného nadto může odkladný účinek kasační stížnosti znamenat toliko odklad napadeného rozsudku, nikoli rovněž jeho rozhodnutí.

Argumentaci stěžovatele stran onemocnění nemocí COVID-19 považuje žalovaný za účelovou.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se přitom užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil návrh stěžovatele a dospěl k závěru, že stanovené podmínky splňuje. Stěžovatel tvrdí konkrétní skutečnosti, které odůvodňují reálně mu hrozící újmu na zdraví či životě, vyplývající z jeho nepříznivého zdravotního stavu a vysokého rizika spojeného s přesunem do země jeho původu. Již samotná cesta do Vietnamu, která je značně náročná i pro zcela zdravé jedince, nadto za současných četných omezení spojených s pandemií, je pro stěžovatele vysoce riziková. Stejně tak i jeho následný pobyt ve Vietnamu, zejména vzhledem k absenci blízkých osob, které by o něj mohly pečovat a lékařů obeznámených s jeho zdravotním stavem. Výkon rozhodnutí by tak pro něj skutečně mohl znamenat nepoměrně větší újmu, než jaká by při odložení vykonatelnosti rozhodnutí mohla vzniknout jiným osobám.

[6] Nejvyšší správní soud přihlédl i k tomu, že odkladný účinek přiznal stěžovatelově žalobě už krajský soud. Pokud by tedy nyní Nejvyšší správní soud podané kasační stížnosti nepřiznal odkladný účinek, hrozilo by stěžovateli reálné nebezpečí, že bude muset ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti opustit Českou republiku. Důvodem pro zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku nemůže být skutečnost, že k bezprostřednímu opuštění území může být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, neboť jak Nejvyšší správní soud konstatoval v usnesení ze dne 4. 3. 2020, č. j. 3 Azs 5/2020 – 40, nelze požadovat, aby cizinec předcházel případné nenahraditelné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem, jímž se vystaví riziku správního vyhoštění.

[7] Nejvyšší správní soud má tedy za to, že je namístě odkladný účinek kasační stížnosti přiznat, neboť jinak by stěžovatel mohl utrpět újmu nikoliv zanedbatelnou. Současně není soudu známo, že by v případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti hrozila újma třetím osobám, jelikož tomu nic nenasvědčuje. Nejvyšší správní soud rovněž neshledal existenci skutečností, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Nejvyšší správní soud na závěr dodává, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti žádným způsobem nepředjímá meritorní rozhodnutí ve věci (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

[9] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s., tak, že kasační stížnosti stěžovatele přiznal odkladný účinek. Zároveň připomíná, že podle § 73 odst. 3 s. ř. s. *se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí*. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tak pozastavují nejen veškeré účinky

napadeného rozsudku krajského soudu, ale vzhledem k tomu, že žalobě stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného byl přiznán odkladný účinek (viz usnesení krajského soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 58 Az 3/2021 – 18), fakticky se tak do meritorního rozhodnutí o samotné kasační stížnosti obnovuje i odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 16. září 2021

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu